तं रामं प्रमथ्य केनाप्युपायेनोच्चाट्येतियावत् ॥ तस्य भार्यां अपहर बलात्कारेण हर ॥ ३१ ॥ अरोचयत ॥ इष्टत्वेन ज्ञातवान् ॥ चिंतयित्वा रामस्य सीतयासहानव
स्थानोपायं ॥ ३२ ॥ काल्यं प्रातः मांतमव्ययं ॥ हृष्टइति अकंपनवाक्यं श्रुत्वा त्रेतामुखे श्रीरामोवतरिष्यतीति सनत्कुमारवाक्यस्मरणाद्धृष्टः तदेतदुत्तररामायणे स्पष्टं ॥
तत्रहि सनत्कुमारंप्रति विष्णुहस्तमृतानां कागतिरिति रावणेन पृष्टे तेन हतानां तल्लोकप्राप्तिरिति सनत्कुमारवचः श्रुत्वा ॥ एवंश्रुत्वामहाबाहूराक्षसेंद्रःप्रतापवान् ॥ त्वयासह
विरोधेप्सुश्चिंतयामासराघव ॥ एतदर्थंमहाबाहोरावणेनदुरात्मना ॥ सुताजनकराजस्यहृताराममहावने इत्युक्तमिति तीर्थः ॥ उत्तमस्त्रीलाभोभविष्यतीति हृष्टइत्यर्थउ

तस्यापहरभार्यांत्वंतंप्रमथ्यमहावने ॥ सीतयारहितोरामोनचैवहिभविष्यति ॥ ३१ ॥ अरोचयतनद्वाक्यंरावणोराक्षसाधिपः ॥ चिंत
यित्वामहाबाहुरकंपनमुवाचह ॥ ३२ ॥ बाढंकाल्यंगमिष्यामिएकःसारथिनासह ॥ आनेष्यामिचवैदेहीमिमांहृष्टोमहापुरीं ॥ ३३ ॥
तदेवमुक्त्वाप्रययौखरयुक्तेनरावणः ॥ रथेनादित्यवर्णेनदिशःसर्वाःप्रकाशयन् ॥ ३४ ॥ सरथोराक्षसेंद्रस्यनक्षत्रपथगोमहान् ॥
चंचूर्यमाणःशुशुभेजलदेचंद्रमाइव ॥ ३५ ॥ सदूरेचाश्रमंगत्वाताटकेयमुपागमत् ॥ मारीचेनार्चितोराजाभक्ष्यभोज्यैरमानुषैः ॥
॥ ३६ ॥ तंस्वयंपूजयित्वातुआसनेनोदकेनच ॥ अर्थोपहितयावाचामारीचोवाक्यमब्रवीत् ॥ ३७ ॥ कच्चित्सुकुशलंराजन्लोकानांरा
क्षसाधिप ॥ आशंकेनाधिजानेत्वंयतस्तूर्णमुपागतः ॥ ३८ ॥ चितः ॥ श्रुतस्यापि तस्यार्थस्य तामसत्वेन विस्मरणात् ॥ ते पद्येतु न यथाश्रुतार्थे वक्ष्यमाण
विष्णुपुराणविरोधात् ॥ किंतु श्रीरामस्य स्वमृत्योरवतारं श्रुत्वा त्वयासह मृत्युविघातकविरोधेच्छुस्तां हृतवान् ॥ तद्वियोगे तव मरणमित्याशयेनेति तयोरर्थइत्यन्ये ॥ वस्तुत
स्तु एतेषां श्लोकानां तद्वतां सर्गाणांच प्रक्षिप्तत्वात् न ते प्रमाणभूताः अतएव ते सर्गाः कतकादिभिस्तीर्थेनच न व्याख्याताः एतेन एतदर्थंमहाबाहोरावणेनदुरात्मना ॥
विज्ञायापहृतासीतात्वत्तोमरणकांक्षयेति तत्र पाठोदृश्यते ॥ तत्रच त्वदुक्तार्थासंभवइत्यपास्तं ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ चंचूर्यमाणः भृशंचरन् जलदसदृशं गगनं चंद्रसदृशोरथः ॥ ३५ ॥
मारीचाश्रमं ॥ पूर्वंरामनिरस्तस्य दुःखात्तपःप्रवृत्तेरेवमुक्तिः ॥ ताटकेयं ताटकापत्यं ॥ ३६ ॥ अर्थोपहितया किंप्रयोजनमत्रागमनमिति प्रयोजनयुक्तया ॥ ३७ ॥ कच्चित्सुकुशल
मिति सामान्यप्रश्नः ॥ लोकानां राक्षसलोकानां ॥ आशंके भयमितिशेषः ॥ नाधिजाने क्षेममितिशेषः ॥ यतस्त्वमेकाकी तूर्णमागतः ॥ ३८ ॥